

Sygn. akt II K 564/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22/02/2022 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - st. sekr. sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - G. W.

po rozpoznaniu w dniu 22/02/2022 r.

sprawy:

M. B. (B.)

s. H. i B. z domu W.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 grudnia 2021 roku około godziny 19.00 w C. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym V. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. ustalając, iż oskarżony **M. B.** dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 178a § 1 k.k. oraz uznając, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko M. B. postępowanie karne warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lata tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku,

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. i art. 43a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500,- zł (pięćset złotych),

III. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby,

IV. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 564/21</i>	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. B.	W dniu 21 grudnia 2021 roku około godziny 19.00 w C. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował pojazdem mechanicznym V. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 21 grudnia 2021 r. około południa M. B. nie planował nigdzie wyjeżdżać, w związku z tym wypił jedno piwo i rozpoczął drugie. Przed godz. 19:00 przyszedł do niego sąsiad, który powiedział, że nie ma kontaktu z przebywającym na terenie działek ojcem i bardzo się o niego martwi. M. B. chcąc mu pomóc postanowił zawieźć go do ojca, będąc przekonany, że nie ma już alkoholu w organizmie. Został zatrzymany do kontroli drogowej na ul. (...), a przeprowadzone o godz. 19:03 badanie wykazało, że znajdował się w stanie nietrzeźwości (0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu).</p> <p>M. B. ma 65 lat, jest wdowcem, ojcem 2 dorosłych dzieci. Ma wykształcenie wyższe, zawód: terapeuta, jest emerytem ze świadczeniem ok. 1.700 zł miesięcznie. Nie posiada majątku poza samochodem osobowym o wartości 3500 zł. Nie był karany sędownie. Cieszy się dobrą opinią w środowisku lokalnym. Oskarżony jest osobą chorą, ma przepuklinę pachwinową, wadę serca pod postacią złożonej wady zastawki aortalnej,</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyjaśnienia oskarżonego 2. Notatka urzędowa 3. Protokół użycia A.-sensora 4. Wykaz ksiąg wiecz. 5. Pismo Burmistrza Miasta C. 6. Karta karna 7. dokumentacja med. 8. opinie sąsiadów 9. decyzja ZUS 	<p>14-15</p> <p>1</p> <p>2-5</p> <p>12</p> <p>37</p> <p>44</p> <p>50-59</p> <p>60-63</p> <p>64-68</p>	

<p>przy niereumatycznym zaburzeniu funkcji zastawki tętnicy głównej. Posiada wszczepioną biologiczną protezę zastawki aortalnej. Ponadto cierpi na raka gruczołowego zrazikowego stercza. W przeszłości przeszedł wieloodłamowe złamanie nasady kości piszczelowej i strzałkowej lewej. Skutkuje to tym, że lewa kończyna dolna jest krótsza o kilka centymetrów, co powoduje trudności w poruszaniu się. Samochód jest mu niezbędny do przemieszczania się, także w celu konsultacji medycznych i rehabilitacji, gdyż pozostaje pod opieką co najmniej kilku ośrodków medycznych położonych w różnych miejscowościach.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCENA DOWODÓW</p>			

2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Ad. 1 – 9	<p>Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego w zakresie opisanego przez niego przebiegu zdarzenia, gdyż są one zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci dokumentów, takich jak protokoły badania stanu trzeźwości, informacji o karalności i in. Wyjaśnienia oskarżonego były szczerze i spontaniczne, a przez to wiarygodne. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie, nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.</p>	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za			

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Uznając sprawstwo oskarżonego M. B. co do zarzuconego mu czynu za w pełni dowiedzione Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w treści art. 66 § 1 kk i warunkowo umorzył wobec oskarżonego postępowanie karne na okres dwóch lat próby. Zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art. 178a § 1 kk mieści się w granicach określonych przez art. 66 § 2 kk, co pozwoliło na uznanie,</p>			

iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej wyjątkowej instytucji prawa karnego, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania wobec dotąd niekaranego sprawcy czynu.

Sąd rozważył także na tle ujawnionych materiałów sprawy zakres społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, biorąc pod uwagę okoliczności strony przedmiotowej i podmiotowej.

Sąd stwierdził po pierwsze, że oskarżony w rzeczywistości prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, spełniając warunki, które ustawodawca wymienił w art. 178a §1 kk.

M. B. nie był trzeźwy, prowadząc pojazd na drodze publicznej, ale zawartość alkoholu w jego organizmie nie była znaczna. Badanie alkomatem wskazało wartość 0,30 mg/l (następnie kolejno: 0,31 mg/l, 0,26 mg/l), zatem domniemywać można, że alkohol w ciele oskarżonego ulegał już eliminacji. Oskarżony spożywał alkohol tego samego dnia kilka godzin wcześniej w postaci niecałych 2 piw.

Jednak oskarżony dopuścił się prowadzenia

pojazdu w przekonaniu, że nie pozostaje już pod wpływem spożytego alkoholu, podejmując decyzję o jeździe samochodem kierowany chęcią pomocy sąsiadowi, a więc z pobudek zasługujących na uwzględnienie.

Przedstawione wyżej okoliczności w niczym nie uzasadniają zachowania oskarżonego, pozwalają jednak na znalezienie jego motywów, w pewien sposób tłumaczących go.

Sąd wziął także pod uwagę i to, że oskarżony nie był dotąd karany za przestępstwa, nie odnotowano popełnienia przez niego wykroczeń, a sposób jego życia przed popełnieniem przypisanego mu czynu pozwala na stwierdzenie, że czyn, którego popełnienia się dopuścił stanowił, co prawda ze wszech miar naganny, lecz tylko eksces w stosunku do jego dotychczasowego trybu życia.

Powołane powyżej okoliczności pozwoliły Sądowi na przyjęcie stanowiska, iż społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie jest znaczna.

Sąd umarzając wobec oskarżonego postępowanie karne wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które

powinny zostać wobec M. B. osiągnięte w wyniku przeprowadzonego postępowania. Zdaniem Sądu już sam fakt postawienia mu tak haniebnego zarzutu i występowania przed Sądem w charakterze oskarżonego był dla oskarżonego wystarczającym upokorzeniem oraz powinien niewątpliwie odstraszyć go od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej.

Postępowanie karne winno spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o prewencję generalną. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwo, szczególnie tego typu, co popełnione przez oskarżonego występki, spotka się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, kształtując z drugiej strony postawy akceptowane społecznie. Chodzi zatem o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że przepisy prawa karnego zapewniają skuteczne ściganie sprawców i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku ich naruszenia. Wiąże się to oczywiście z

poczuciem
sprawiedliwości
społecznej, wedle której
wysuwany pod adresem
sądu oczekiwaniem jest,
by orzekł on w sposób
sprawiedliwy, dający przy
tym efekt eliminowania
negatywnych,
przestępczych zachowań.

Zdaniem Sądu odstąpienie
od wymierzenia
oskarżonemu kary i
warunkowe umorzenie
postępowania karnego nie
stoi w sprzeczności
z zasadą kształtowania
świadomości prawnej
społeczeństwa,
uwidocznionej w treści art.
53 § 1 kk. Jak już była
mowa wyżej, zastosowanie
wobec M. B. represji
karnej poprzez orzeczenie
kary byłoby w opinii Sądu,
na tle ujawnionych wyżej
okoliczności, środkiem
zbyt surowym, a
wymieniona wyżej zasada
zrealizowana została już
poprzez szybkie ustalenie
sprawy przestępstwa i
jego osądzenie.

3.2. Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego
umorzenia postępowania
niezgodna z zarzutem

Zwiąże o powodach
przyjętej kwalifikacji
prawnej

	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności

		do przypisanego czynu	
1.	II i III	II i III	<p>W celu wzmocnienia skutków, o których mowa była wyżej Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500,- złotych oraz na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 5 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.</p> <p>Zasądzenie przez Sąd świadczenia pieniężnego na rzecz instytucji, wymienionej w dyspozycji art. 43a § 1 kk wspomóc ma wychowawczą rolę, jaką niniejsze orzeczenie wypełnić ma tak w stosunku do osoby oskarżonego, jaki i wobec wszelkich możliwych odbiorców treści decyzji Sądu. Sytuacja materialna oskarżonego nie stoi, w opinii Sądu, na przeszkodzie, by z możliwości wskazanej przez ustawodawcę w art. 67 § 3 w zw. z art. 39 pkt 7 w zw. z art. 43a § 1 kk skorzystać, a wymieniona w wyroku kwota 500,- zł leży w zakresie możliwości (...), który będzie musiał podjąć starania, aby poczynić oszczędności pozwalające na uiszczenie zasądzonego świadczenia, choćby w ratach.</p>

<p>5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. INNE ZAGADNIENIA</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w przedmiotowej sprawie z uwagi na treść art. 67 § 3 kk nie było obligatoryjne. W praktyce tutejszego Sądu nie zdarzało się wcześniej, by osoba prowadząca pojazd w stanie nietrzeźwości mogła liczyć na dobrodziejstwo nie orzeczenia tego środka. Nie ma oczywiście żadnych przeliczników w tym zakresie. Jednak trzeba wziąć pod uwagę,</p>			

że w praktyce tutejszego Sądu warunkowo umarzano postępowanie i orzekano zakaz prowadzenia pojazdów wobec sprawców o wyższym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu, którzy prowadzili pojazdy w stanie nietrzeźwości po drogach publicznych, na których odbywał się ruch pojazdów, przejeżdżając niejednokrotnie znaczne odległości, a których podróz kończyła dopiero kontrola trzeźwości. Nie ma powodu, by oskarżonego, który został zatrzymany po przejechaniu zaledwie 3 km, czyli stosunkowo niewielkiego dystansu, traktować równie surowo jak w/w osoby. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 1982 roku (sygn. akt V KRN 106/82, OSNPG 82/9-9/108) ratio legis zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych polega na tym, by osoby nieprzestrzegające zasad bezpieczeństwa, zagrażające bezpieczeństwu ruchu czy to z braku wyobraźni, czy z braku poczucia odpowiedzialności – z ruchu tego wyłączyć, gdyż jest to najskuteczniejszy sposób wzmożenia bezpieczeństwa na drogach. Problem polega na tym, iż w danej, konkretnej sprawie Sąd musiał rozważyć, czy M. B. takie zagrożenie

dla bezpieczeństwa innych spowodował, a analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż w przedmiotowej sprawie nie stworzył realnego zagrożenia dla życia i zdrowia innych uczestników ruchu drogowego. Kontrola drogowa, której wynikiem było ustalenie faktu prowadzenia przez oskarżonego pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, miała charakter rutynowy.

W ocenie Sądu odstępianie od orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych wobec oskarżonego nie wskazuje na pobłażliwe traktowanie jego czynu i nie utwierdzi jego samego, jak też i jego otoczenia, w przekonaniu o tolerowaniu podobnych zachowań. Środek karny, podobnie jak i kara, nie ma być odwetem, czy mechanicznym i matematycznym przeliczeniem uzyskanych w sprawie danych. M. B. nie należy do kategorii sprawców na tyle niepoprawnych, by uzasadniało to orzeczenie wobec niego eliminacji z ruchu drogowego jako kierowcy.

Należy też wziąć pod uwagę, iż orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów wobec oskarżonego faktycznie pozbawiłoby go możliwości dojazdu do

placówek medycznych
celem kontynuacji
leczenia, a to byłyby
dolegliwość
niewspółmierna do
stopnia winy i społecznej
szkodliwości jego czynu.
Oskarżony, jak już była
mowa we wcześniejszej
części uzasadnienia, jest
osobą chorą, ma
przepuklinę pachwinową,
wadę serca pod postacią
złożonej wady zastawki
aortalnej, przy
niereumatycznym
zaburzeniu funkcji
zastawki tętnicy głównej.
Posiada wszczepioną
biologiczną protezę
zastawki aortalnej.
Ponadto cierpi na raka
gruczołowego zrazikowego
stercza. W przeszłości
przeszedł wieloodłamowe
złamanie nasady kości
piszczelowej i strzałkowej
lewej. Skutkuje to
tym, że lewa kończyna
dolna jest krótsza o
kilka centymetrów, co
powoduje trudności w
poruszaniu się. Samochód
jest mu niezbędny
do przemieszczania się,
także w celu konsultacji
medycznych i rehabilitacji,
gdyż pozostaje pod
opieką co najmniej kilku
ośrodków medycznych
położonych w różnych
miejscowościach. Z uwagi
na niską emeryturę trudno
oczekiwać, by oskarżony
miał możliwość wynajęcia
kogoś, kto by go na
konieczne konsultacje i
leczenie woził.

Biorąc jednak pod uwagę odstąpienie od orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd uznał za umotywowane, by okres próby określić wobec oskarżonego na 2 lata, tj. dłużej, niż minimalny okres roku, o który wnosił też obrońca oskarżonego. Okres ten pozwoli ponad wszelką wątpliwość zweryfikować, czy pozytywna prognoza poczyniona przez Sąd okazała się słuszna, czy też konieczne będzie ponowne osądzenie oskarżonego i sięgnięcie do represji karnej połączonej już wówczas z obligatoryjnym orzeczeniem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres minimum 3 lat.

7. KOSZTY PROCESU

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

IV

Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest zbyt dobra i że wobec konieczności wywiązania się z innych zobowiązań finansowych wynikających z wyroku nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania, Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej na podstawie art. 17 ustawy z

	<p>dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.). Ponadto Sąd nie obciążył oskarżonego wydatkami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k.</p>	
8. PODPIS		

ZARZĄDZENIE

1. zakreslić w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przesłać wnioskodawcy,
3. przedłożyć z apelacją lub za 14 dni.

C., dnia 9 marca 2022 roku